

Kas ikka 150 aastat eestikeelset kooli?

Niisugune küsimus kerkis laupäeval Haapsalu eestikeelse kooli juubelipidustustel, täpsemini teaduskonverentsil



Wiedemanni tänava kooli aulas. TA Ajalooinstituudi teadur Liivi Aarma ütles, et seni on kindel, et 1781. aastal oli olemas eestikeelne Haapsalu kihelkonnakool ning kindlasti leiab arhivist, kui tõsiselt otsida, veel varasemaid teateid.

Liivi Aarma oli aga nõus, et pideva eestikeelse koolihariduse andmise alguseks sobib 150 aastat lugeda küll.

Wiedemanni-nimelise kooli ajalooõpetaja Mare Rohi (ülemisel pildil) ütles: «Olen seisukohal, et meie kool võib end lugeda esimese eestikeel-

se kooli järeltulijaks.» Arvamusi on alati mitmesuguseid, eriti ajaloolise tõe selgitamisel.

Juubeliürituste reas oli mitmeid ilusaid hetki: sini-must-valge heiskamine laupäeva hommikul, mälestustahvli avamine eestimeelsete laulude ja luuletuste saatel Ehte tänava algkoolihoonel, manalatee leinud õpetajate mälestamine kalmistutel, barokkmuusika kontsert Wiedemanni koolimajas, «Eesti Kultuurfilmi»

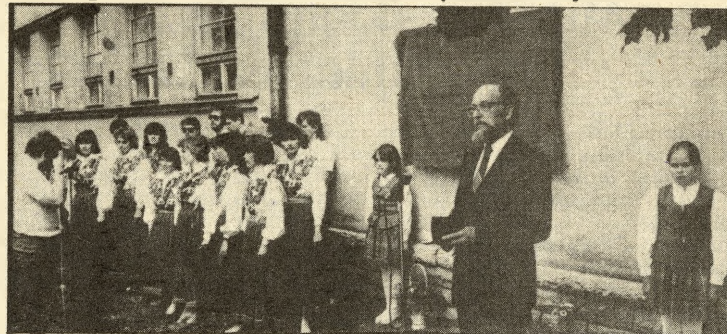
vanad linatõesed kultuurimajas, pühapäevane laevasõit merel.

«Kuhu on jäänud meie arvukas pedagoogide pere?» alustas Hannes Saarsoo oma juttu Haapsalu kooli tänapäevast ja tulevikuväljavaadetest. Ta luges üles, milliseid koole ja lasteaedu on meie linna veel tarvis. Algkool Uuemõisa ja Kastani tänava kanti, Uuemõisa ka uus põhikool, 9-klasiline kool peab kasvama keskkooliks (põhjendusega, et oleks konkurents). Turvakodusid vajame, samuti oma piskest lastekodu.

Tõesti, kuhu siis jäid pedagoogid? Kas neile ei lähe korda eestikeelne kooliharidus? Wiedemanni-nimelise kooli direktor Andres Huul arutles, et õpetaja ei anna õpilastele tänapäeval sellist eeskujut, mida peaks, õpetaja ei ole enamal juhul pidev kontserdikülastaja jne. Õpetaja ei saa küll olla parem ühiskonnast, milles ta elab, aga seepärast peaksid end rohkem sundima, ka siis, kui tundub, et ei jõua enam. Lapsed teevad ju seda,

mida õpetaja ees. Noorel direktoril on kindlasti tuline õigus. Aga üks kahtlus näris

praegu kõige suurem. Seda enam, et ka ajalooliselt polnud juunikuu täpne.



enne ning jäi ka pärast neid üritusi hinge närima: ehk polnud siiski see aeg koolijuubeli tähistamiseks parim. Kooliaasta sai just läbi, tühimus kõigest on õpetajatel ja õpilastel

Konverentsil arvati, et juubeleid tuleb meil ilmselt edaspidigi pidada, ajalugu avaneb arhiive uurides pidevalt.

Anneli AMMAS
Arvo TARMULA fotod

